

יבמות מו: (ש2 מהסוף) עד מז: (ש6 מהסוף)

ביאורי מושגים
 היחס אל הגר - בניגוד לעמים אחרים שקיבלו את המסתפחים אליהם ביחס עויין ציוטה תורתנו הקדושה להזהר היטב בכבודו של הגר (36 פעמים חזרה על כך תורתנו הקדושה) וכך כתב הרמב"ם לר' עובדיה הגר: 'דע שחובה שחייבתנו התורה על הגרים גדולה היא... באהבה רבה המסורה ללב', ועל רבו של ר' עובדיה שהעליבו וקראו כסיל אמר הרמב"ם 'ואשר השיבך רבך שלא כהוגן והעציבך והכלימך וקראך כסיל עבירה גדולה בידו... וכי שיכור היה זה?!...!'

נאמנות על יהדות

נאמנות לטעון שהתגייר
 ר' יהודה: נאמן בחר"ל (ובארץ לא נאמן) חכמים(וכן הלכה): אינו נאמן בשום מקום

נאמנות לטעון שהוא גוי
 על עצמו: נאמן,
 על בניו: רוב השיטות: אינו נאמן,
 ר"י (לפי רבינא): נאמן (אבל לא על נכדיו)

טעמו של ר' יהודה: 'מארכ'ט' - בארץ צריך עדות אבל בחוץ לארץ אין אינטרס להיות יהודי ולכן נאמן תגובת חכמים: משם לומדים שמקבלים גרים אפילו בארץ ישראל.

ר' יהודה טען שאדם נאמן לפסול את בניו (מדין 'כיר') רנב"י: נאמנות זאת מוגבלת ליהודים (וכאן לא נאמן כיון שהוא גוי), רבינא: נאמנות זאת תקפה גם לגוי (ולכן כאן נאמן על בניו),

תהליך הגיור

אזהרה
 1. מסבירים לגר שלא כדאי להיות יהודי,
 2. אם הוא עדיין מעוניין - מתחילים מיד בתהליך הגיור

הכנה
 3. מיידעים אותו על מקצת מצוות החמורות ומקצת קלות.
 4. מיידעים אותו על מתנות עניים,
 5. מיידעים אותו על עונשן של המצוות (שעד עכשיו לא התחייב בהם)
 6. מיידעים אותו על השכר לעתיד לבוא,

לב הגיור
 7. מלים אותו
 8. אחרי שהבריא מהמילה - טובל בנוכחות 3 דיינים.
 9. בזמן הטבילה מזכירים לו שוב מקצת מצוות חמורות ומקצת קלות

קשים גרים לישראל כספחת - לכן אם אפשר להמנע מלגיייר - עדיף.

מרות ונעמי למדנו שאין להרתיע גרים יתר על המידה (לכן מודיעים לו רק מקצת מצוות)

גויים מקפידים גם על פחות משווה פרוטה - לכן מודיעים להם על מתנות עניים שהיא מצוה המנוגדת לטבע שלהם

אם חזר בו אחר סיום הגרות - אינו מועיל (ונחשב ישראל מומר)